

Arrejs, og gjennem Kvæsføreren kom jeg til Rundsab om, at endel var bleven folgt til Rjøbenhavn. Min tidligere udtalte Anstuelse angaaende Baadfiskeriet maa jeg fremdeles fastholde; vel taler jeg ikke af egen Erfaring, men af de herværende Fiskere, som i mange Aar have fystet med Aalefangst i Ruser og ved Stangning, er det hyppig blevet udtalt, at Aalen baade er sparsommere, og hvad der maaste er mest betegnende, gjennemgaaende betydelig mindre end tidligere“.

Beretning fra Udvalgets Medlem, Hr. P. Willumsen.

Den 19de Juli antom jeg til Koeskilde og gik strax ombord i Dampbaaden „Abjudanten“ for at komme til Gersløj og Selsø. Baaden kunde imidlertid, paa Grund af Rulingen, ikke afgaa Kl. 2, som bestemt, og jeg fik saaledes Tid til at sætte mig i Forbindelse med Fiskere, Lodsler og Andre i Koeskilde, der maatte antages at kende Fiskeriforholdene der. De 5 à 6 Aalevaad, der findes, bruges ikke. Som Grund hertil angaves, at Arbejdet ikke mere lønne sig, da Aalene, der fanges i Vaad, stadig bleve færre og mindre, at Ballefiskeriet gav en kvalitativ langt bedre Fangst, at disse to Arter Fiskeri ikke kunde bestaa paa samme Tid og Sted, og at man i det Hele ønskede Baadfiskeriet aldeles affasset i Fjorden.

Kl. 6 løjede det saameget af, at „Abjudanten“ turde tage sin Tour. Ankommen til Selsø gik jeg over Land til Sønderby, som jeg naaede, just da Baadfisherne skulde ud paa deres natlige Færd. En Kvæse, hjemmehørende i Middelfart, laa lidt ude fra Land og indladede Aal, der af en Optjober paa Stedet bragtes til Fartøjiet i Hyttefæde. Denne Optjober, der isvrigt, trods sin Stilling som Kvæsernes betalte Mellemand, var en afgjort Modstander af Baadfiskeriet og som han sagde, hellere saae det forbudt idag end imorgen, lovede mig at sende til Formanden et Udbrag af sin Regnskabsbog*), for at vise, hvorledes Aalefiskeriet stadigt og hurtigt aftager. Hans Optegnelser gjaldt kun de to sidste Aar, men han anslog Fangsten, sammenlignet med de første Aar, forringet med 2 Trediedele. Om Morgenen tidlig var jeg ved Stranden, da Baadfisherne kom hjem. Deres Fangst varierede fra 71 Pd. Aal til 25 Pd. pr. Vaad. Aalene vare af en meget forskjellig Størrelse, de allerfæste smaa, nogle endog meget smaa. Alle Fiskerne, selv tilbels 3 af Aalevaadernes Benner — de eneste jeg traf blandt hele Sfejordsbefolkningen — indrømmede, at Aalene vare langt mindre nu end tidligere. Medens saaledes i de første Aar 2½ à 3 Sneve Aal veiede gennemsnitlig 16 Pd., maatte der nu 4, 4½ ja stundom endog 5 Sneve til, for at denne Vægt kunde fremkomme. Fangstens kvalitative og kvantitative Afstagen vil sandsynlig snart lokke til at binde Baadene mere masketætte, for dog at fange Noget.

Fra Sønderby gik jeg over Land til Østerflov, hvor Dampskibet „Frederik 7de“ lægger til. Her fandtes 1 Vaad, der den foregaaende Nat angaves at have fisset henimod 48 Pd. Aal. Ombord i Dampskibet traf jeg flere, der udtalte sig om Baadfiskeriet — det var Folk fra de om Fjorden liggende Byer — men jeg hørte kun een Mening om det; den kan udtrykkes i faa Ord: „Væk med det!“ I Nørvig gik jeg i Land, for hos Hr. Toldkontrolleur Algerflov at indhente Oplysninger om Udsørfelen af Aal. Ved Ankomsten erfarede jeg, at Kontrolleuren allerede havde affendt faadanne Oplysninger til Formanden selv. Jeg kjørte derfor til Nykjøbing og gik næste Morgen ombord i Dampskibet for at gaa tilbage til Koeskilde. Paa Louren haabede jeg at kunne, medens Dampskibet anløb Frederiksfund, faa lidt at vide om Sydernes Fangst. Det lykkedes at træffe en Mand, der kunde give mig de ønskede Oplysninger. Fangsten ved Frederiksfund havde den foregaaende Nat været god, fra 8 til 2 Lispund pr. Vaad, sagdes der; men der klagedes ogsaa her over Fangstens kjendelige Tilbagegang.

Overalt hørte jeg saaledes den samme Mening om Aalevaadene. Alle, med Undtagelse af de forhen omtalte 3 Mand i Sønderby, fordømte dem i stærke Udtryk. Fiskere, Skippere, Lodsler, Toldembedsmænd og Andre, med hvem jeg kom i Berøring, vare i den skjønneste Overensstemmelse om denne Sag, saa man ganske sikkert kan sige, at den af dem udtalte Fordømmelsesdom er Udtrykket for hele den om Fjorden boende Befolknings Overbevisning. De 3, der holdt af Baadene, vare Folk, der ved at høre om Baadfishernes store Fangst i de første Aar, Fjorden bearbejdes, opgav deres Dagarbejde paa Land og kastede sig over den nye Guldmine. Uden Kjendstab til Fiskeri i Almindelighed eller Interesse derfor, maatte jo andre Hensyn gjøre sig gjældende hos flige Folk end hos den faste Stok af Fiskere, der leve af Fjordfiskeriet. Medens hines Eksistens

*) Dette Tilfælde er ikke stet Kjendst.